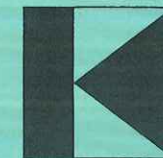

KOLPING
zpravodaj

5/97

Zpravodaj Kolpingova díla České republiky
Listopad 1997

Milénium svatého Vojtěcha

Člověk, který neztratil smysl života, obdivuje pozitivní vzory. Je to skrytá touha člověka být někým, osobností. Mít své vzory, je touhou mnoha zejména mladých lidí, někdy je napodobují i podvědomě. Vzorem mohou být sportovci, umělci, politici, spisovatelé a pro křesťana jsou to na neposledním místě jistě i světci, zejména ti, jejichž život je nám znám a ke kterým máme blízko.

Toto měl jistě na mysli i zemřelý Otec František Kardinál Tomášek, úžasná osobnost našich novodobých církevních dějin, když vyhlásil Desetiletí duchovní obnovy, které letos končí. Každý rok nám byl dán za příklad někdo ze světců našeho národa. Jako vzor tak i jako někdo nám blízký, koho můžeme prosit o přímělu.

Desetiletí končí rokem svatého Vojtěcha, prvního pražského biskupa z české krve jehož milénium mučednické smrti připadá právě na letošní rok.

Oslav tohoto jubilea se zúčastnili i členové Kolpingových rodin při návštěvě svatého Otce. Také se jistě zúčastnili celostátního putování ostatků - vzácné relikvie, lebky svatého Vojtěcha. Příklad svatého Vojtěcha je výzvou k odpovědnosti každého z nás za to, co se děje kolem nás i co se děje ve státě. Je i výzvou ke společenské a křesťanské angažovanosti. Mnoho lze dosáhnout, když odložíme lenost, lhostejnost a strach, a budeme spojeni v modlitbě.

Do Žďáru nad Sázavou byly přivezeny ostatky v úterý 14. října. Oslav se zúčastnila jak místní Kolpingova rodina, tak zástupci Kolpingových rodin a členové centrálního svazu. Jistě to bylo pro všechny duchovní posilou a výzvou k apoštolské obětavosti. I když desetiletí končí, ať je pro nás život světců inspirativním vzorem a mocnou přímělu, čerpejte z jejich odkazu.

Otec Tišek

Vážení Kolpingovy bratři, vážené sestry, milé rodiny

První adventní neděli vstupujeme do nového liturgického roku. Poslední tři roky před koncem tohoto tisíciletí jsou z rozhodnutí sv. Otce Jana Pavla II. vyjádřeného v encyklice Tertio millennio adveniente věnovány tajemství Nejsvětější Trojice, každý rok jedné z Božských osob.

Rok 1997 je ve znamení: Kristus, jediný Spasitel světa včera, dnes i na věky ukazuje Krista jako vzor pro život a sv. Vojtěcha jako následovníka Ježíše Krista.

Ježíšovo poselství je velkým darem lidstvu a záleží na každém z nás, zda poklad víry předáme dál, zda se budeme

občansky i křesťansky angažovat a pochopíme znamení doby.

Druhý rok bezprostřední přípravy na jubilejní rok 2000 je ve znamení Ducha svatého. Ježíšova přítomnost v Duchu svatém - Bůh je zde.

Snažme si vytvořit správnou představu o Bohu. Bůh není někdo, z koho bychom měli mít strach je od základu své bytosti Dobro, Láska a Milosrdenství. V dějinách Božího lidu se nám dává poznat. Je nám otcem i matkou. V Ježíši Kristu je nám bratrem a přítelem. Po svém vzkříšení je Ježíš v tomto světě přítomen novým způsobem, skrze Ducha svatého.

Zleva: Otec Krchňavý, Tišek a Jansa při slavnostní mši svaté

Přijď království tvé

1. Na dně svých sil
Přijď království tvé,

mám-li všeho dost
Přijď království tvé,

Přijď království tvé, Přijď království tvé

2. Vládne-li lež
a - - - - - men.

2. Vládne-li lež
Vládne-li strach
V lhostejném klíau
Přijď království tvé	3. Chybí-li radost
Chybí-li láska
V naší nedověře
Přijď království tvé
4. Mezi nemocné
Mezi vězněné
Mezi osamělé
Přijď království tvé	5. Do kostelů
Do modliteb
Do našeho spěvu
Přijď království tvé

Vzácná relikvie - lebka sv. Vojtěcha.

Prosme za mládež, za rozvoj Kolpingova díla i za sebe navzájem.

Prosme, abychom nepodlehli svodům doby - konzumismu a hedonismu, abychom měli smysl pro hodnoty, které jsou věčné. Abychom odložili lhostejnost a nevšímavost k problémům doby a lidstva.

Co tvoříme je společné dílo Boží a naše. Kolpingovy myšlenky jsou stále živé a jeho odkaz nebyl dosud zcela naplněn, záleží na nás. Učme se jeden druhého přijímat v lásce i když je každý jiný.

Vyprošuji pro každého z Vás, pro Vaše rodiny a Vaše drahé Boží požehnání na přímluvu bl. Adolpha Kolpinga.

Otec Tišek

Reportáž

Za zpěvu písně se průvod vedený ministranty se svíčkami a křížem ubírá do kostela.

Ráno již o půl osmé se scházeli lidé před farním kostelem sv. Prokopa.

Farníci i z okolních farností, studenti, žáci a profesori Biskupského gymnázia AK a Odborného učiliště Adolpha Kolpinga, zástupci města. Kromě praporu Kolpingova hnutí zde vidíme i prapor Orelský.

Ve 3/4 na osm přijíždí auto a otec Farář z Bystřice předává vzácnou relikvii lebku svatého Vojtěcha pod zdobeným skleněným poklopem, chráněnou stříbrným zdobeným krytem, Otci Františku Tišku Fráňovi- duch. vůdci Kolpingova díla, za přítomnosti místního Otce faráře Ervína Jansi a P. Krchňavého z farnosti Klášter. Otec Tišek dává ostatky požehnání. Za zpěvu písně: „Nadšenou písní srdce naše

jásej, vyburcuj duše v celém rodném kraji...“ se průvod vedený ministranty se svíčkami a křížem ubírá do kostela. Ostatky jsou vystaveny a uctěny. Úvodní promluvu má Otec farář Ervín Jansa a zástupce města pan Hulák. Pak začíná slavnostní mše svatá, kterou celebruje otec Tišek, koncelebranty jsou Otec Jansa a Krchňavý. Zpívá sbor studentů

Biskupského gymnázia mimo jiné i píseň na slova M. Holkové zhudebněné V. Petřů - „Zpívám píseň našim otcům...“

Slavnostní homilii má Otec Tišek: Svatého Vojtěcha naši předci vyhnali, ale my ho s láskou chceme přijmout a napravit co oni zanedbali i odložit naše chyby. Zdůrazňuje význam svatého Vojtěcha, který již před tisíci lety měl ideál sjednocené Evropy v míru, lásce a spolupráci všech. Jeho osobnost spojuje národy Evropy - Čechy, Němce, Poláky, Uhry i další. Jeho odkaz je v opravdově žitém křesťanském životě a neúnavném apoštolském působení.

Po mši svaté bylo uctění ostatků sv. Vojtěcha a pak po celý den pobožnosti a adorace. Růženec, četba, rozjímání

modlitby i křížová cesta. Odpoledne v 16 hodin byla pobožnost, litanie k sv. Vojtěchu, obnovení slavnostního slibu Čechů, který pronesl při přinesení ostatků sv. Vojtěcha do Čech v roce 1039 biskup Šebíř:

Jsme připraveni napravit všechno v čem naši předkové jako i my se provinili a zanecháme všech špatných skutků.

Po slavnostním Te Deum byly ostatky převezeny do sousední farnosti Žďár Klášter, kde byla po růženci v 17.30 opět slavná mše svatá s homilií Otce Tiška.

Večer pak byly ostatky převezeny na Konvikt Biskupského gymnázia, kde byla pobožnost se zpěvy pro ubytované studenty a učně, kteří nadšeně vzdali sv. Vojtěchu poctu a společně prosili o přítomnost.

JR

Kromě praporu Kolpingova hnutí zde vidíme i prapor orelský.

Většinou odejdou a nikdy se už nevrátí. Někdy však přijdou úplně jiní a šťastnější. Pak nás poprosí, abychom šli s ním a vede nás do prvního patra, kde se v malé kapli neustále adoruje za tuhle čtvrt' nočního života. A my tu vnímáme kus opravdové lásky uprostřed moře lásky "jako-by".

Kontrast druhý - přistěhovalci

Je čvrtek. Ráno přiletěl kardinál Vlk a hned se vydal do národního centra. Chvilí po něm přistál na letišti Charlese de Gaulla i Svatý Otec. Takže když v po-

Příjezd Svatého Otce k Vatikánské nunciatuře, v níž byl ubytován.

ledne skončí v našem národním centru mše svatá a my se vydáme na oběd, máme to veliké štěstí, že kolem nunciatury procházíme právě, kdy k ní Svatý Otec přijíždí v papamobilu a my jsme mu nejbližší za celou dobu setkání. Odpoledne se koná zahajovací setkání na Martových polích, ale protože do té doby máme ještě čas, vydáme se s jednou kamarádkou něco nakoupit do uliček latinské čtvrti, ona pro svého kluka, já pro svou holku. Nákupy se protáhnou a my už bohužel zahájení se Svatým Otcem nestihneme.

A tak se vydáváme k hale Berci, kde máme za tři hodiny další program s tím, že najdeme nějaký příjemný park, napíšeme pohledy a trochu si odpočineme. To se nám sice podaří, ale za několik minut se vedle nás usídli skupina Arabů a zvláště se nás dívá. Pak se jeden z nich zvedne a dojde k nám. Je napůl opilý a napůl pod vlivem drog. Ptá se, odkud jsme a pak se rozpovídá i o sobě. A pak přicházejí další a baví se s námi. A my se dozvídáme, jak se do Paříže dostali z Tunisu, Alžírsku, Trinidadu nebo Madagaskaru, jak žijí v jakýchsi ghetech s ostatními přistěhovalci jiné barvy pleti. Hlavně o tom, jak všechno co vydělají, obětují na drogy, z jejichž vlivu se nemůžou dostat. Jeden z nich nám ukazuje bodnou ránu na hrudníku, pozůstatek bitky z minulého týdne. K doktorovi nepůjde. Ne že by na něj neměl, ale je chlap a vydrží to. Když pak musíme odejít na večerní program, odcházíme rádi, ale

zůstávají v nás smíšené pocity. A místo mávání Svatému Otcovi jsme zase viděli kus Paříže z druhé strany. A i když nám je trošičku úzko, jsme vděční za možnost vidět věci opět jinak.

Den třetí a lidé odhodlaní kontrast překonat

Ráno má přednášku otec biskup Cikrle. Mluví o eucharistii a nejsou to spousty pouček, ale vyprávění o vlastním vztahu. Po mši svaté nás čeká poslední den poznávání krás Paříže. Svatý Otec dnes v katedrále Notre-Damme svatořečí statečného francouzského právníka Fredericka Ozanama, což je velký svátek místní církve a my z ostatních částí světa máme volný den. Vydáváme se tedy na prohlídku Versailles. Když večer přijíždíme do Paříže, čeká nás ještě večerní program, uspořádaný komunitami z celého světa, jehož hosty jsou významní lidé 20. století - nejsou bohatí ani úspěšní, o to víc však dokázali udělat pro druhé.

Sestra Emanuela je káhirská Matka Tereza. Uslyšela Boží volání a odešla sloužit chudým, žijícím na smetištích předměstích Káhiry. Guy Gilbert navlékl jako svůj druhý ornát koženou bundu, koupil motorku a odešel mezi kluky vyrůstající na pařížských předměstích, do prostředí násilí, nezájmu a šikanování ze strany úřadů a policie. Jean Vanier opustil pohodlné místo univerzitního profesora a rozhodl se žít s postiženými lidmi. Daniel Ange se jako kněz věnuje pastorační homosexualitě. Nějak se ti všichni do přepychového prostředí haly v Berci nehodí. Přišli, vydali úžasné svědectví svého života a skromně odešli. A zanechali ve všech hluboký dojem.

Setkání se Svatým Otcem

V sobotu ráno jsme po snídani a ranní mši svaté odjeli vytvořit řetěz přátelství, obklopující celou Paříž. Naše skupina sice přijela pozdě (metro bylo drobet přečpané), ale akce to prý byla povedená. V centru jsme se naobědvali a vyrazili na hippodrom Longchamp, kde se konala celovečerní vigilie se Svatým Otcem. Měli jsme ohromné štěstí. Naše místa byla 200 m před pódiem. Svatý Otec při vigilií křtil 10 katechumenů z 5 kontinentů světa a při ranní mši svaté oznámil, že se v říjnu chystá prohlásit svatou Terezii z Lisieux za učitelku církve, za což sklídl ohromný potlesk mladých lidí. My Češi jsme byli zvláště potěšeni tím, že mezi 20 světových jazyků při závěrečném požehnání vybral papež i češtinu a slovenštinu.

Odjížděli jsme z Paříže s tím, že na tohle setkání "do smrti nezapomene". A je to pravda.

To byly střípky mých zážitků z Paříže. Možná to ostatní vnímali jinak, ale to je dáno tím, co různého jsme mohli a nemohli prožít. Samozřejmě i já jsem byl v Louvru, na Eiffelovce, u Pantheonu, na Vítězném oblouku a u dalších pozoruhodností. Ale to, co ve mně zůstalo nejvíce, byla Paříž kontrastů. Taková Paříž, jakou jsem před dvěma roky při její první návštěvě nepoznal. A jsem za takovouhle Paříž hrozně vděčný. Myslím, že mi dala moc a moc do života.

Zbyněk VINTR

Nostalgická vzpomínka na léto aneb tábor KR Starý Plzenec

Po loňském velmi úspěšném dětském táboře se děti na ten letošní velmi těšily. Okolnosti jako by chtěly prověřit organizační schopnosti pořádajících. Na poslední chvíli nám majitel odřekl ubytování v rok zajištěném objektu na Šumavě. Jednalo se o pobyt na chalupě jako v loňském roce. Uvolnil se pobyt v jednom termínu na faře v Srní, ovšem cena tábora by se tímto neúměrně zvýšila a nabídnutý termín se nehodil všem zúčastněným. Řešení se nakonec našlo v samotném Plzenci. Postavili jsme stany v přívětivé farské zahradě u zdejšího kostela. V podvečerních hodinách dne 19. července jsme se sešli u táborového ohně, zahájili jsme vztyčením vlajky za zvuků kometu letní devítidenní tábor.

Vedoucí vymýšleli zajímavý program a obyvatelé mohli vidat houf dětí cosi luštěcích či kamsi utíkájících.

Jako ve správném táboře došlo i na výlety. Zdařilé byly výlety do Nepomuku a do Kasejovic. V Nepomuku navštívily děti americký památník a bunkr z 2.světové války. Do Kasejovic se jelo na pozvání tamnější starostky, byla tam 27.7. odhalena pamětní deska knězi Václavu Říhovi,

Sobotní ráno v táboře Kolpingovy rodiny Starý Plzenec.

kteří tam působil, byl komunisty vězněn a ve vězení zemřel, bylo mu 34 roků. Po mši sloužené panem biskupem Liškou se děti věnovaly atrakcím typickým pro pouť. Zúčastnily se módní přehlídky, na které bylo předváděno hodně dětských modelů. Navštívily výstavu místních chovatelů zvířat, kde si mohly zajezdit na koni. Vrcholem celé pouti byly houpačky a bludiště. Při zpáteční cestě byla zastávka u lesní studánky s léčivou vodou. V okolním lese bylo hodně malin, které přišly všem k chuti. Tento celodenní výlet nejen vyčerpal, ale i nadchl. Stejně by se dalo říci i o celém táboře. Příští rok se plánuje i týden pro děti mladší.

Zapsala Světlana Hrubá
KR Starý Plzenec

Teisendorf

Na semináři v Teisendorfu měla své zastoupení také Česká republika. Zcela vlevo Eva Lajkepová - autorka tohoto článku.

Od 1. do 5. září se konal v hornobavorském Teisendorfu seminář nazvaný "Talk And Play In Europe", což znamená zhruba povídáme si a hrajeme v Evropě. Teisendorf je městečko pod horami u rakouských hranic asi 20 km od Salzburku. Kolpingovo dílo tu má velké relaxační a rekreační středisko pro rodiny. Současně s naším seminářem tu měli svůj program i senioři a několik dalších rodin tu trávilo svoji dovolenou. Semináře se zúčastnilo 12 bavorských rodin se spoustou dětí různého věku a tři rodiny z České republiky (zástupci KR Praha, Velká Bíteš a Žamberk). Vyslechli jsme si přednášky doktora Michaela Piazola o Evropské unii a o Amsterodamské smlouvě, která byla adresována spíše německým posluchačům, protože se v ní hovořilo pouze o ně-

meckých problémech. V době přednášek měly děti vlastní program.

Hlavní část semináře však tvořily hry bez hranic, tzv. "New games". Ty si získaly srdce nadšenců všech věkových kategorií. Celé dva dny jsme se proháněli po přílehlém hřišti a lese a mladí manželé Alberterovi z Řezna, kteří měli hry velmi pečlivě připravené, přicházeli stále s novými hrami a udržovali nás stále v napjatém očekávání. My Češi jsme byli velmi nadšení, protože bavorsští Kolpingové předvedli, že si umějí hrát, ať už jim je pět nebo padesát a že dokáží být spontánní a zároveň i disciplinovaní. (To nám někdy dost chybí při organizování sportovních odpolední u nás.) Při hrách zmizely jazykové bariéry, takže se i ti z nás, kdo byli méně zdatní v

Tzv. New games byly, jak je patrně z obrázku, velmi zábavné.

němčině, mohli naplno zapojit do programu. Také jsme měli za úkol vyrobit ve skupinkách dráhy pro kuličky, takže jsme měli možnost vyzkoušet svoji fantazii a schopnost spolupracovat. Každá skupina pečlivě střežila svoje nápady a teprve po postavení drah jsme všichni přinesli výsledky svého kutění a předvedli je ostatním. Dráhy pak hojně vyhledávaly především děti, které si s nimi rády hrály. Večer nás Peter Alberter seznámil s prací řezenského institutu K.A.P. a jeho projekty pro práci s problematickou

mládeží. Peter vyprávěl velmi živě a jeho zážitky a zkušenosti byly velmi zajímavé a inspirativní (například hovořil o cestě na kolech po Africe, kde nechybělo dobrodružství a nebezpečí, o stavění voru s mladistvými či o pobytech v přírodě bez civilizačních pomůcek). Druhé odpoledne jsme měli volno, tak jsme se celá česká skupina vydali na Chiemsee, prohlédli si toto krásné jezero i ostrovy plné krásných a cenných historických budov. V pátek dopoledne přednášel Willy Breher o strastech a slastech práce s dětmi a mládeží. Po přednášce se rozpoutala živá diskuze na toto téma a o problémech motivace lidí v práci pro druhé, který u nás také velmi důvěrně známe. Celý program uzavřela velmi dobře organizovaná bohoslužba slova, kterou vedl Willy Breher. Hodně při ní oslovoval i děti, takže to bylo i pro ně velkým přínosem.

Okolí Teisendorfu je malebné a rozmanité, bohaté na přírodní krásy i památky. Také počasí nám přálo, takže se seminář vydařil ke spokojenosti všech. Poznali jsme nové lidi a znovu jsme zjistili, že si máme o čem povídat, že se můžeme navzájem obohatit svými zkušenostmi i národními zvyklostmi a že toho jakožto Evropané, křesťané a Kolpingové máme spoustu společného.

Nové hry jsme hned 22. září vyzkoušeli na jednom z našich zábavních odpolední v Zálesné Zhoří, kde má naše Kolpingova rodina hřiště. Sešlo se nás tam téměř 50 a prožili jsme příjemné odpoledne.

Eva Lajkepová, KR Velká Bíteš

Cantate Domino 1997

Pódium v Lidovém domě v Polné.

Mladí zpěváci moderních duchovních písní se schází v Polné na Cantate již od roku 1990. Letošní přehlídku zorganizovalo již podruhé Kolpingovo dílo ČR spolu s Městskou organizací KDU-ČSL Polná dne 18. října 1997 v Lidovém domě v Polné. Představilo se zde 10 souborů z okresů Žďár n.S., Jihlava, Pelhřimov a Rychnov nad Kněžnou.

Většinou se jednalo o mládež do 15 let, s chutí si však zaspívali i dospělí z Velké Bíteše s rozmanitým repertoárem. Zajímavé bylo také vystoupení sólisty ze Žďáru nad Sázavou, který zpíval vlastní duchovní písně a Mariánské pásmo v

Žďárský písničkář Zdeněk Kolář, autor alba „Zpověď obyčejného kluka“, byl právě obdáván zvonečkem od pana Višinky.

podání velké skupiny ze Slatiny. Pochvalu si zaslouží i farnost Měřín, která byla zastoupena třemi soubory. Proto jim bylo slíbeno, že příští rok nabídne Kolpingovo dílo ČR spoluprací na organizaci Cantate 1998 právě Měřínu.

Na přehlídku zavítal též pan opat Vít Tajovský a v krátkém vystoupení zpěváky pochválil a povzbudil. Organizátoři Cantate 1997 zajistili

pekný průběh celé akce. Průběh byl svižný, i když někteří vystupující nerespektovali časové omezení 15 minut pro jednu skupinu a celková délka setkání tak byla i s přestávkou skoro 4 hodiny.

Za rok nashledanou v Měříně zapsal pan Višinka

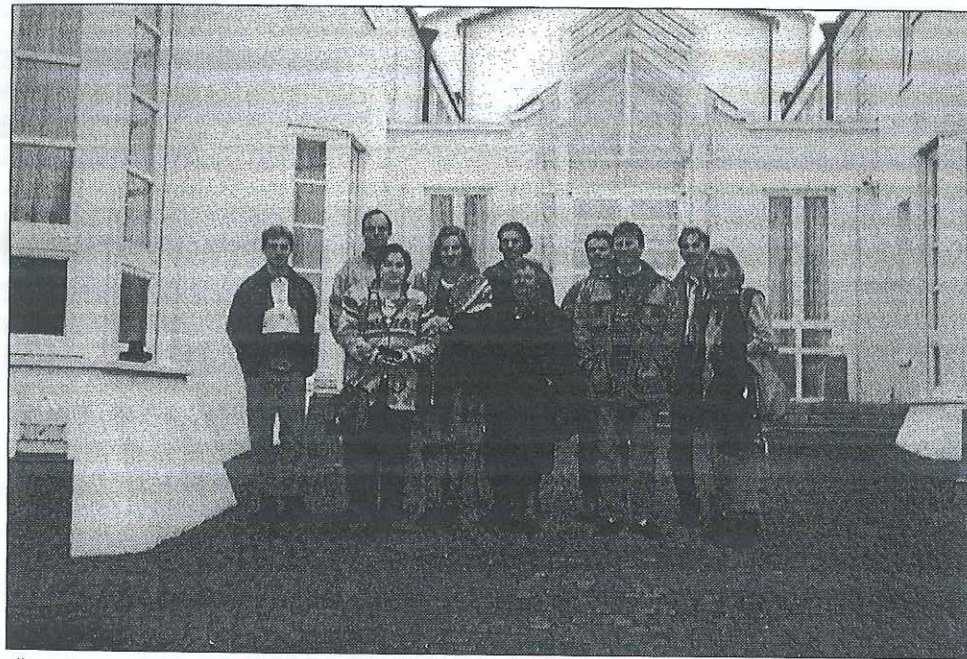
Mezi hosty byl také pan opat Vít Tajovský a duchovní vůdce Kolpingova díla Otec Tišek.

Augsburg

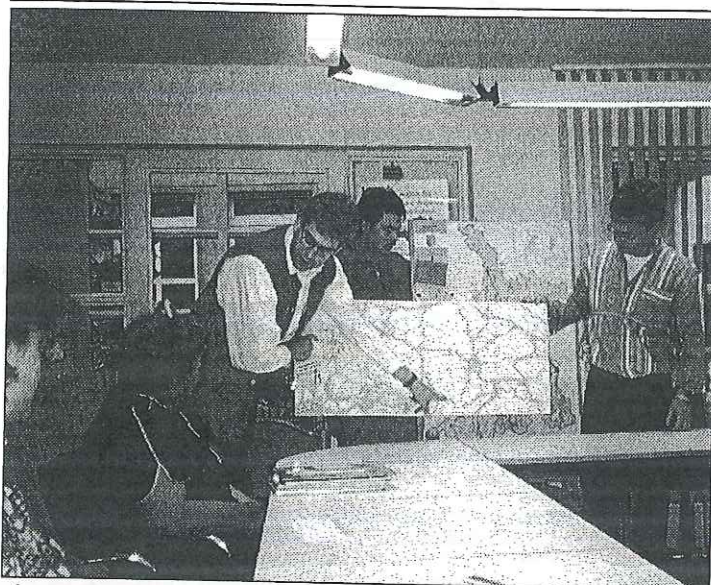
V rámci Diecézního svazu Kolpingova díla v Augsburgu působí skupina mladých lidí - takzvaná Pracovní oblast východ (Arbeits Kreis Ost), která svoji činnost orientuje na Českou republiku. Na pozvání této skupiny přijeli 17. října do Augsburgu zástupci některých Kolpingových rodin z České republiky, aby zde navázali bližší spolupráci s našimi německými přáteli.

Do Augsburgu jsme přijeli v pátek ve složení: Michael Kubík - Centrální svaz KD ČR, Zdeněk Kuba - KR Žďár, Marcela Hromádková - KR Svatouch, Helena Huřáková - KR Nýřany, Vladimír Michal - KR Brno, Zdeněk Zábojník - KR Dyjákovičky, Eliška Burešová a Petr Jäger -

KR Žamberk. Byli jsme již očekáváni starými dobrými známými Marcusem Marcherem, Uli Handlovou, Thomasem Rittellem a novým mládežnickým referentem Heinrichem Langem. Spolu s nimi jsme strávili v Augsburgu víkend vyplněný jak společnými rozhovory a plánováním do budoucna, tak také prohlídkou tohoto krásného města a čas se našel také na zábavu. V sobotu večer jsme se totiž zúčastnili tzv. Podzimního tance - což byla typická bavorská taneční zábava, jejímž spolupořadatelem byla Kolpingova rodina Diedorf a která byla svátkem pro celé městečko, což dosvědčovali slavnostně oblečení hosté všech věkových kategorií.

Česká skupina se nechala zvěčnit před budovou semináře, kde byla ubytována.

Účastníci setkání představují své Kolpingovy rodiny.

V sobotu jsme v průběhu diskuze, kdy každý zúčastněný představil svoji Kolpingovu rodinu a přiblížil její činnost, obdrželi od našich hostitelů dvě nabídky. První se týkala zájmů několika skupin německé mládeže, které by v době letních prázdnin rády přijeli do České republiky a zde v některé Kolpingově rodině rády pomáhaly (jedna takováto skupina již před dvěma roky navštívila KR Dyjákovičky a zde pomáhala při opravě střechy kostela). Požadovali by pro sebe pouze ubytování. Druhá nabídka se týkala dětského oblečení, hraček, staršího nábytku apod. Pokud by tedy měla kterákoliv KR o některou z těchto nabídek zájem, lze se přihlásit na Centrálním svazu, kde se dozví více. Na příští rok jsme potom na-

Marcus Uli a Zdeněk z KR Dyjákovičky se výborně baví nad sklenkou dobrého vína z Jižní Moravy.

plánovali jeden víkendový pobyt v Srní na Šumavě a přibližně týdenní letní pobyt pro českou a německou mládež.

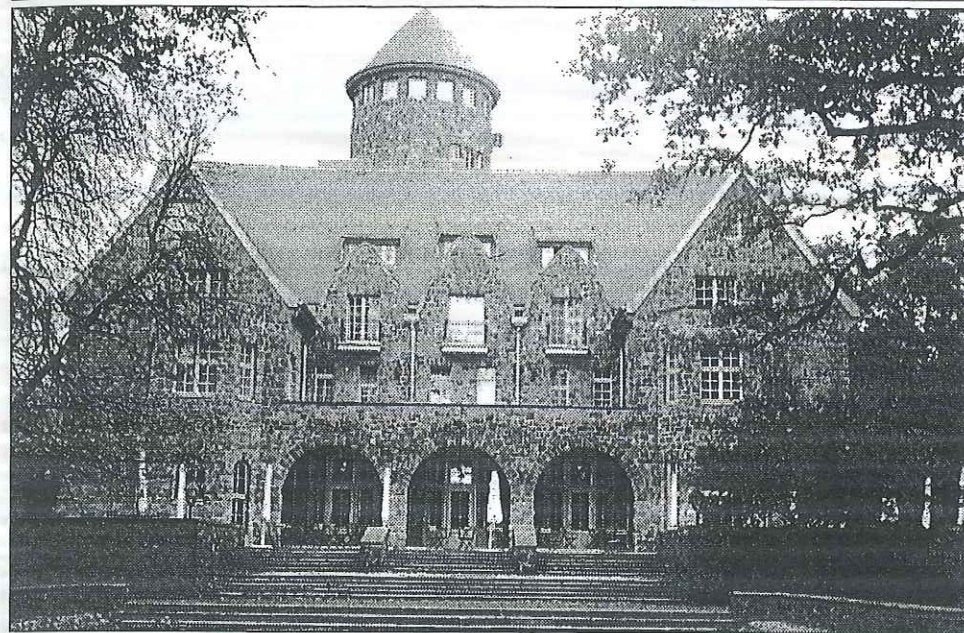
Při závěrečném hodnocení tohoto setkání jsme se shodli na tom, že je důležité a oboustranně prospěšné udržovat i nadále tyto přátelské kontakty a rozšiřovat různé výměnné akce mládeže obou zemí

V neděli jsme se zúčastnili v augsburgském Dómu mše svaté za velmi působivého doprovodu orchestru a scholy působící při tomto chrámu.

Po obědě nás už čekala pouze cesta domů, kterou jsme díky našemu spolehlivému řidiči Zdeňku Kubovi zvládli bez problémů a do konce v novém traťovém rekordu.

zapsal Michael Kubík

Radost v srdci

Zámek Wendgraben se stal na několik dní domovem pro účastníky semináře.

Podzimní sluníčko provázelo českou delegaci, která se ve dnech 9. - 12. října zúčastnila semináře Kolik solidarity potřebuje společnost - základy svobodného společenského řádu. Citlivě zrekonstruovaný zámek Wendgraben poskytl hostům přívětivé zázemí pro přijímání statků duchovních i materiálních. Během jízdy bezpečně šoférované Pavlem Bártou z Kolpingovy rodiny Žďár nad Sázavou se zástupci České republiky vzájemně oťukali. Široké věkové a profesní spektrum účastníků bylo vzájemným obohacením a sdílení zkušeností se tak stalo dalším přínosem této pozoruhodné akce.

Po přivítání hostů semináře generálním sekretářem Mezinárodního Kolpingova díla pa-

nem Hubertem Tintelottem a představení nadace Konrada Adenauera, která se na přípravě akce podílela, předstoupil v pátek 10. října před účastníky profesor Dr. Manfred Spiecker z Univerzity v Osnabrücku, který analyzoval vývoj katolického sociálního učení od 19. století až po naši dobu. Připomněl, že člověk má svobodu a tím také odpovědnost starat se o věci veřejné. Velký prostor v přednáškovém bloku nazvaném Princip solidarity v katolickém sociálním učení dostaly otázky právního řádu a jejich naplňování prostřednictvím zákonů. Problémem současnosti je demografický vývoj a vysoká nezaměstnanost. Hledají se různé modely řešení těchto negativních jevů, přičemž paradoxně dochází k situaci, že čím

je větší produktivita práce, tím je větší nezaměstnanost a menší naděje na zachování výše důchodu. V přednášce nazvané Napětí mezi egoismem a sociálním závazkem byly specifikovány principy solidarity a subsidiarity. Úloha státu i Kolpingova díla je pomáhat v tom smyslu, aby lidé byli sami sobě strůjcem osudu. Velký důraz byl kladen na vzdělávání, jež úzce souvisí se stabilitou státu. Lidská práce je rozpoznáním smyslu a důstojnosti života - zde je velký úkol pro církev, spolky a občanství. Solidarita pak vystupuje jako etický imperativ. Člověk má co nejvíce využívat svých schopností ve prospěch celku (cit. Kant).

Odpoledne se účastníci seznámili s programem vzdělávacího centra Kolpingova díla v Magdeburgu. Rozsáhlý objekt je uzpůsoben pro výuku několika pracovních oborů (truhlář, dělník, malíř, zámečnický apod.). Mladí lidé, kteří z nejrozličnějších rodinných nebo sociál-

ních důvodů nedokončili školu či učební obor, mají možnost získat v rámci profesní přípravy kvalifikaci, která jim umožní lepší uplatnění na trhu práce. Zde je nutné připomenout, že oficiální statistika přiznává 20% nezaměstnanost, neoficiální však hovoří až o dvojnásobku. Činnost Kolpingovy rodiny tak prakticky naplňuje odkaz jejího duchovního otce - připravit mladé lidi na samostatný a nezávislý život.

Po velmi inspirativní prohlídce vzdělávacího centra zbyla chvilka času na běh ulicemi znovu zrozeného Magdeburku, který podobně jako Drážďany byl za 2. světové války téměř vybombardován. Snad se mnou budou ostatní účastníci souhlasit, že po letech finančních injekcí ze strany bohatšího bratra je dnes už Německo opravdu jediné - stejně úpravné s velkoryse budovanou infrastrukturou. Člověka však napadá, zda fenomén hmotného

Česká delegace před svým originálním představením biblického příběhu o milosrdném Samaritánovi. Za povšimnutí stojí sedící Pavel Bárta, který po velké diskusi nakonec nebyl obsazen do žádné z rolí.

Chorvatská delegace zpívá národní písně.

přepychu a touhy po hromadění věcí nevede k duševní prázdnotě a stresu z nedostatku citu a pokory.

Večer proběhl v úsměvném přátelském duchu. Každá delegace (kromě hostitelů zde byly zastoupeny Kolpingovy rodiny ze Slovenska, Slovinska, Polska, Chorvatska, Rumunska a Maďarska) si měla připravit ukázkou reprezentující jejich zemi. Musíme neskromně přiznat, že mezi tradičními pěveckými vystupy ostatních vyniklo originální pojetí biblického příběhu o Samaritánovi ztvárněné naší skupinou. Autorem a režisérem se stal oblíbený Miroslav Erdinger, ředitel Domu odpočinku ve stáří. Paní Marie Kaplanová v roli noblesního moderátora uplatnila své mateřské vlohy a bohaté překladatelské zkušenosti. Členové Kolpingova díla Eliška Burešová a Rastislav Czvalinga stejně jako student olomoucké univerzity Josef Janeček upoutali svým spontánním mladist-

vým projevem, pan starosta Prahy Tróje Vladimír Lutterer zase nápaditou rekvizitou. Všichni využili svoji šanci a v následujícím čase se pak prolínaly bloky národních písniček zúčastněných hostů.

Druhý pracovní den začal přednáškou Markuse Gieseckeho z Kolína nad Rýnem, který se zabýval formami a významem institucionální a privátně organizované solidarity. Konkrétně byla zmíněna komplikovaná organizační forma občanské společnosti a možnost účasti Kolpingova díla při řešení jejich problémů. V dopoledním bloku vystoupil také profesor Dr. Heinrich Fisch z Rheinische Friedrich-Wilhelm Universität z Bonnu. Jeho analytický materiál s názvem Je možné ještě zachovat solidární stát? se pokoušel zodpovědět naléhavé otázky související s prudkým civilizačním pokrokem. Podle H. Fische se zkracuje čas, kdy lidé pracují a prodlužuje se

doba pro aktivní odpočinek. Lidé se dožívají vyššího věku, studenti déle studují a všichni chtějí větší zdravotní péči než kterou si předplatí. V následující úvaze byly velmi podrobně představeny modely a praktické užití zdravotního a důchodového pojištění v různých zemích, přičemž důraz byl kladen na zdraví člověka jako na zboží nejvyšší ceny. Závěrem byli účastníci seznámeni se zajímavým výzkumem uskutečněným mezi studenty univerzity. Respondenti předpokládají, že 80% zaměstnanců pracuje dobře jen tehdy, když pracují i ostatní... V bloku Jaký podíl solidarity může nést společnost pan profesor připomněl funkci křesťanských principů a snahu odvrátit lidi od sociálního nebezpečí.

Po obědě měli účastníci semináře čas na přípravu svého podílu na společné bohoslužbě. Naše skupina přispěla písní „Prosíme tě, dej nám Pane sílu, chceme začít podle slov Tvých žít...“ Slavnost ducha, v níž všichni mě-

li možnost přijmout Tělo Páně, byla završením setkání lidí, které spojuje neokázalá práce pro druhé.

Jenže druhý den se konalo ještě jedno překvapení, tentokrát mimo program. Na zpáteční cestě nás Miroslav Erdinger pozval na krátkou návštěvu zařízení Diakonie v Krabčicích. Pozdravili jsme se s obyvateli domova a upřímně obdivovali jejich výtvarná díla zkrášlující chodby a pokoje. Nakoupili jsme v prodejně (v neděli odpoledne), která je stejně jako opravná obuvi či chov slepic součástí uvedeného zařízení. Na dlouhé stisky rukou nebyl čas. Na evangelického kněze a jeho milého spolupracovníka černé pleti Boba totiž čekal mnohačlenný pěvecký soubor ze zahraničí, který si do krabčického království na zemi našel cestu stejně jako další, pro něž je sdílení radosti i bolesti druhých samozřejmostí i posláním.

Daniela Řeřichová

Společné foto české a slovenské delegace.

STŘEDNÍ ODBORNÉ UČILIŠTĚ Adolpha Kolpinga Žďár nad Sázavou

MINISTERSTVO školství ČR
schválilo pro SOU Adolpha Kolpinga
TENTO VZDĚLÁVACÍ PROGRAM:

1. TŘILÉTÉ UČEBNÍ OBORY
UKONČENÉ ZÁVĚREČNOU ZKOUŠKOU

ČIŠNÍK, SEVÍRKA
64-44-2/02

KUCHAŘ, KUCHAŘKA
64-45-2/01

CUKRÁŘ, CUKRÁŘKA
29-64-2/01

2. NÁSTAVBOVÉ DVOULÉTÉ STUDIUM
UKONČENÉ MATURITNÍ ZKOUŠKOU

SPOLEČNÉ STRAVOVÁNÍ
64-21-4/00

NEJÍ VYBÍRÁNO ŠKOLNĚ

Škola svým žákům nabízí:

○ NÁSTAVBOVÉ STUDIUM

možnost dalšího vzdělávání po ukončení tříletého studia

- VÝUKU V NEKUMULOVANÝCH OBORECH
- VÝUKU NĚMECKÉHO JAZYKA
- VÝUČNÍ LIST UZNÁVANÝ I V ZAHRAŇIČÍ
- PRAXI V SRN A RAKOUSKU

předpokládá pouhý výborný studijní výsledek a dobrou znalost německého jazyka

- ÚČAST NA CELOSTÁTNÍCH SOUTĚŽÍCH
- BARMANSKÝ KURZ
- PROGRAM RACIONÁLNÍ VÝŽIVY
- VÝUKU NEJMODERNĚJŠÍCH CUKRÁŘSKÝCH TECHNIK
- UČEBNU VÝPOČETNÍ TECHNIKY
- ODBORNÉ UČEBNY

- cvičný hotelový prostor

- PRAXI V MODERNÍCH PROVOZECH

nejlepší hotely a RESTAURACNÍ ZAŘÍZENÍ V REGIONU

- cvičné kuchyně

- MODERNÍ DIDAKTICKOU TECHNIKU

- ZVUKOVÉ STUDIO

špičkové studio pro tvorbu vlastních nahrávek
a rétorických cvičení

- ŠKOLNÍ PĚVECKÝ SBOR

- ŠKOLNÍ KAPLI

- INTERNÁT

- VÝCHOVNÉ PROSTŘEDÍ A SETKÁVÁNÍ V KŘESŤANSKÉM DUCHU

- ŠKOLNÍ KNIHOVNA

- BEZBARIÉROVÁ ŠKOLA

- ZOHLEDNĚNÍ ŽÁKŮ S VÝVOJOVOU PORUCHOU UČENÍ

SPV A SOU A.KOLPINGA

REALIZOVÁLY MIMO JINÉ TYTO PRESTIŽNÍ BANKETY:

- NÁVŠTĚVA PANA PREZIDENTA VÁCLAVA HAVLA VE ŽDÁŘE NAD SÁZAVOU
- Dny České republiky v Aušsburqu v SRN
- přijetí kostela sv. Jana Nepomuckého do fondu památek UNESCO
- NÁVŠTĚVA VELVYSLANCE Čínské lidové republiky
- OTEVŘENÍ CENTRÁLNÍHO DOMU KDČR
- MANAŽERSKÉ SYMPOZIUM v Aušsburqu v SRN
- ples Kolpingova díla ČR
- NÁVŠTĚVA velvyslance Rakouské republiky v ČR a velvyslance ČR v Rakouské rep.
- PREZentační akce firem AUTOCONT a INTEL NA MEZINÁRODNÍM VELETRHU INVEK 97

- NÁVŠTĚVA velvyslance Ukrajinské republiky
- OTEVŘENÍ NOVÉ budovy Úřadu práce
- NÁVŠTĚVA velvyslance Indonéské republiky
- OTEVŘENÍ PENZIONU pro důchodce

SOU A.Kolpinga ZORGANIZOVALO PRO SVOJE ŽÁKY MIMO JINÉ TYTO EXKURZE:

- Vídeň - prohlídka prestižních hotelů
- DONAUWÖRTH SRN - učňovský vzdělávací komplex
- BALATON - HÉVÍZ luxusní hotel Kolping
- Aušsburqu SRN - vzdělávací centrum
- Vídeň - prohlídka ubytovacího a stravovacího komplexu
- GASTRONOMICKÉ VELETRHY a přehlídky v ČR.

DOVOLUJEME SI VÁS POZVAT NA

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ,

KTERÝ SE USKUTEČNÍ VE STŘEDU 14. ledna od 8.00 do 17.00 hodin

Biskupské gymnázium Adolpha Kolpinga Žďár nad Sázavou

U Klášárku 1, 591 01 Žďár nad Sázavou I, tel: 0616-24587,27945

Nadáním žákům 5. a 9. ročníku nabízíme studium NA

Biskupském gymnázium

Podmínkou přijetí je úspěšné složení přijímací zkoušky, která je složena z českého jazyka, matematiky a testu všeobecných znalostí. Dále je hodnocen prospěch ze základní školy.

Další informace Vám rádi poskytneme dne 14. ledna 1998 od 8.00 do 17.00 hodin,

kdy proběhne na naší škole DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

Příhlášky ke studiu podávejte na běžných formulářích, které obdržíte na základní škole. STUDENTŮM NAŠEHO GYMNÁZIA NABÍZÍME:

vzdělávací program podle generalizovaného učebního plánu vydaného MŠMT ČR	konverzace vedena lektorem cizího jazyka
výchovné prostředí a setkávání v křesťanském duchu	školní pěvecký soubor
možnost ubytování a stravování	počítačová učebna
výuku anglického, německého, francouzského, ruského a latinského jazyka	hudební nahrávací studio
	školní kaple
	knihovna

Z Biskupského gymnázia je možno se přihlásit na kteroukoliv vysokou školu. NA VŠ A VOŠ SE V LOŇSKÉM ŠKOLNÍM ROCE HLÁSIL 75 NAŠICH MATURANTŮ. Bylo přijato 85%.

Jiří Cočev - ředitel, P. František Fráňa - spirituál

Kontinentální shromáždění

19. - 21.9.1997 Vídeň

Pátek 19.9.

Shromáždění se zúčastnili zástupci 11 evropských centrálních svazů. Poprvé byly zastoupeny svazy Polska a Slovenska, jejichž představitelé zde přiblížili historický vývoj Kolpingova díla ve svých zemích a popsali těžké současné práce.

Kolpingovo dílo v Polsku sídlí v Krakově a čítá 25 Kolpingových rodin. Svou činnost zaměřuje na semináře o katolické sociální nauce či různé odborné kurzy.

Kolpingovo dílo Slovenska se těší podporě diecézního svazu Mnichov. V současnosti má 12 Kolpingových rodin s cca 350 členy. Jeho činnost se rozvíjí například v oblasti vzdělávání (počítačová škola v Banské Štiavnici) a výchovy (mateřská školka v Žilíně).

Sobota 29.9.

Tento den byla pozornost zaměřena na stěžejní téma celého shromáždění, kterým byla "Podpora apoštolátu laiků a strukturování jejich práce v zemích Střední a Východní Evropy". Referoval pan Georg Kopetzki, který byl pověřen fondem Renovabis a Centrálním výborem německých katolíků, aby při svých pravidelných návštěvách posiloval a podporoval vznikající laické iniciativy v bývalých socialistických státech Evropy. Z tohoto příspěvku a následné diskuse vyplynulo, že prostor pro vývoj laických iniciativ je v jednotlivých zemích velmi rozdílný, stále je však většina činností závislá na iniciativě duchovních. Přes to, že i ze strany biskupů se pohlíží na aktivity laiků dost kriticky, existuje řada diecézí a zemí, kde se práce laiků těší jejich podpoře.

Jednotlivé laické organizace jsou často sdružovány do větších zastřešujících svazů, kde jsou opět zastupovány svými vedoucími pracovníky. Aby mohli tito zástupci lépe prosazovat zájmy svého spolku a zároveň se neplývalo jejich silami, bylo zdůrazněno stanovení priorit v úkolech Kolpingova díla.

Vedle práce v církvi má Kolpingovo dílo stejně závažný úkol při utváření společnosti a veřejného života. Proto by mělo napomáhat vzdělávání a růstu případných politicko-společenských osobností svých členů, v jejich náročných službách je podporovat a povzbuzovat a jejich získanými zkušenostmi zpětně obohacovat práci svazu.

Vlivy globalizace na hospodářský vývoj Evropy

Do této tematiky uvedla přítomná Dr. Elfi Thiemer. Poukázala na důsledky rostoucí globalizace, ovlivňující jak životní situaci jednotlivců, tak i celou společnost. Především v oblasti hospodářství vede globalizace k tomu, že jednotlivé státy ztrácejí na suverenitě, neboť není možné aplikovat zákony jednotlivých států na mezinárodní operující hospodářství a stanovit přiměřené hranice, které by byly pro toto globalizované hospodářství akceptovatelné.

Vedlo by to k tomu, že by došlo v celém světě k soutěžení stávajících daňových a sociálních systémů, a bylo by stále obtížnější určit, jak mají být síly trhu ještě sociálně daněny.

Globalizace je vítána optimisty, neboť ji hodnotí jako vznikající proces optimální mezinárodní dělby práce. Probíhající globalizace by mohla podpořit vizi sjednoceného světa, pro-

pagovanou v 60. a 70. letech, která směřovala k spravedlivému rozdělení životních šancí.

Kromě toho jsou optimisté názoru, že mezinárodně působící hospodářství rovněž přispívá k zajištění světového míru. Tváří v tvář rasantním změnám se množí názory odborníků, hodnotící proces globalizace spíše negativně. Ta vede se svými zákony turbokapitalismu k narušení systémů sociálního zabezpečení a tudíž ke zchudnutí lidových vrstev. Stále větší počet odborníků očekává dvouřetinovou, popř. pětinovou společnost, jako možný výsledek globalizace, přičemž jen úzké skupině obyvatel přinese tento proces zisk, zatímco mnohem širší skupina se dostane na okraj společnosti. Nadto přispívá globalizační proces se svými nároky na člověka k tomu, že jen vysoce mobilní osoby, pokud možno jednotlivci bez osobních vazeb, jsou schopni vyhovět požadavkům globalizace, což vede k narušení základních společenských struktur jako je rodina.

Příspěvek Dr. Thieme rozpoutal živou debatu, při které se uplatnila řada názorů pro i proti. Jev, který zvláště ohrožuje sociální mír, je jednostranná orientace na zisk, která vede, při vysokých ziscích z podnikání na straně jedné, k propouštění mnoha pracovníků na straně druhé.

Bude-li nadále přetrvávat nezáměr o důsledné řešení tohoto problému, mohla by tato situace vést k revolučnímu násilí.

Dále Dr. Thieme konstatovala, že směrnice Kolpingova díla, vztahující se k problematice zaměstnání a práce, obsahují zajímavé a perspektivní podněty, jak by mohly být stávající problémy řešeny. Vzhledem k tomu, že ve společnosti dosud chybí podněty a návrhy k řešení problému globalizace, je nutné hledat jak ve společnosti, tak i v Kolpingově díle možnosti řešení a podniknout vše pro to, aby se politickými prostředky dosáhlo takových změn, jež by předešly násilnému řešení. Při tom je nevyhnutelná mezinárodní spolupráce.

Směrnice k problematice práce byly schváleny generálním shromážděním v květnu letošního roku. Jednotlivé centrální svazy jsou proto vyzývány, aby na všech úrovních svých svazů zahájily intenzivní diskuse na toto téma, neboť patří k podstatným úkolům katolického sociálního svazu. Jedním z důležitých úkolů je, seznámit členy s problémem globalizace a s ní souvisejícími hospodářskými a společenskými změnami.

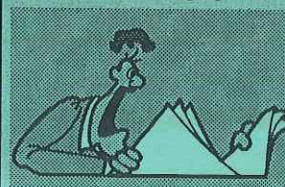
zapsala Jana Zemanová

- pokračování příště -

Vážení čtenáři Zpravodaje Kolpingova díla,

vzhledem ke zvyšujícímu se zájmu o tento dvouměsíční a vzrůstajícím výrobním nákladům na vznik tohoto Zpravodaje bychom Vás chtěli seznámit s následujícími podmínkami pro objednání si tohoto periodika.

Od ledna 1998 budou kontaktní osobě v každé Kolpingově rodině zaslány dva kusy Zpravodaje. V případě, že bude mít o zaslání Zpravodaje zájem i někdo jiný z Vaší KR,

musí na naši adresu odeslat složenkou typu C částku **50 Kč**, což je předplatné na kalendářní rok, ve kterém by mělo s pomocí Boží vyjít 6 čísel.

Děkujeme za pochopení a přejeme mnoho příjemných chvil strávených s naším Zpravodajem.